

När hyckleriet tar över

Äntligen stod utrikesministern i talarstolen. Kammarledamöternas huvuden lyftes. Så, där var han – och han var vred och sade: Janukovitj har blod på sina händer. Putin bryter mot demokratiska regler, mänskliga rättigheter (MR) och folkrätten. Han ockuperar Krim med militära medel och håller landet i ett järngrepp.

Det är ej svårt att instämma i utrikesministerns engagemang i årets utrikesdeklaration för EU:s grundvärderingar och dess försök att lära Ryssland dessa värden. Att mot Krims konstitution genomföra folkomröstning om landets status var droppen. Nu måste EU agera!

Beslutet blev stopp för viss handel och sanktioner mot en rad personer i Ryssland, oligarker och andra odemokrater, i Putins närhet. Och som en snäll gosse ställer utrikesministern upp, han som alltid motsatt sig sanktioner, särskilt mot apartheid och för Afrikas

befrielsekamp.

Danmarks utrikesminister menar att ”EU kan inte se på när folk slaktas på öppen gata i ett europeiskt land.” Det är i sammanhanget ett ärligt uttalande, som underförstår att det går bra i ett utomeuropeiskt land. Och så är det!

EU har i snart 40 år sett på hur folk slaktats, bombats med napalm, torterats, trakasserats och kastats i fängelse i det av Marocko illegalt ockuperade Västsahara. Marocko bryter mot alla regler vad gäller demokrati, MR och folkrätt. Och inte bara sett på.

Både Ryssland och Marocko finns i EU:s omedelbara närhet, men behandlas helt olika av EU. Den marockanska regimen stöds massivt med pengar, vapen och diplomati. Här utlyses inga sanktioner mot den kriminelle kungen, marockanska oligarker eller dylika i EU-länder med fingrarna i den västsahariska syltburken.

I riksdagen i februari gick ut-

rikesministern hårt åt Rysslands agerande, vilket är berömvärt, men han har aldrig i någon deklaration med ett ord nämnt Marockos övergrepp i Västsahara med EU:s stöd. Uppenbarligen är det så, vilket framgår av den danske utrikesministern, att för EU är det skillnad på folk och folk. EU:s grundvärden gäller för vissa men inte för andra. Hyckleriet tar över.

Att skicka svenska flottenheter på vänskapsbesök till Sevastopol är antagligen inte aktuellt, men det gick alldeles utmärkt för ett år sedan i Casablanca.

Problemet för EU och den svenska regeringen är uppenbarligen inte att folk med våld tvingas att tillhöra ett land i strid med europeiska värderingar, utan var det sker. I väst går det bra men inte i öst.

Riksdagen tog beslut i december 2012 att Sverige skulle erkänna Västsaharas självständighet. Det vägrar regering-

en att verkställa. De tre regeringspartier som till skillnad från moderaterna en gång var mycket aktiva i stödet för kampen mot kolonialism och apartheid är tysta, vilket är en stor besvikelse. Hur står de ut med detta utrikespolitiska hyckleri?

Svenska borgerliga medier deltar i hyckleriet med långa naiva resereportage om Marocko och tystnad på nyhets- och ledarsidor om utvecklingen i Västsahara. Men vem vet, snart kanske vi får läsa resereportage om Krim, semesterparadis?

EU är uppenbarligen ingen garanti för att demokrati, MR och folkrätt skall gälla alla länder i världen. Det får inte bli som Teju Cole skriver i sin prisade bok ”Öppen stad”: ”Det var året då alla mina illusioner om Europa krossades. Europa skulle vara det perfekta svaret på den marockanske kungens förtryck. Men förhoppningarna grusades.”

**Ingvar Flink
Fil.dr i historia**

I maj 2013 gick modiga västsaharier ut på gatorna för att protestera mot att FN-styrkan inte fått ett utökat mandat om övervakning av mänskliga rättigheter. I år stoppades dessa manifestationer nästan helt. Bild: Anonym